

Mládi

Jaroslav Piskáček se narodil 3. května 1897 v Praze Vysočanech v čp. 148. Po vystudování školy technického směru začal Jaroslav Piskáček pracovat ve vysočanské továrně Českomoravská Kolben a Daněk. S Vysočany spojil Jaroslav Piskáček nejen život profesní, ale i osobní. 5. dubna 1924 se totiž oženil s Antonií Hruškovou, narozenou 8. června 1900.

31. března 1927 se manželům Piskáčkovým narodil na Novém Městě u sv. Apolináře jediný syn Miroslav a manželé se přestěhovali do domu v ulici Na Břehu 15. Po narození syna Miroslava paní Piskáčková zanechala svého zaměstnání ve firmě Medika a stala se ženou v domácnosti. Starala se nejen o svého syna, ale i o svoji matku Annu Hruškovou. (Její fotografie se bohužel nedochovala.)

Sokol

Velmi důležitou roli v rodině manželů Piskáčkových hrál Sokol. Podnět k založení Sokola ve Vysočanech vzešel od úředníků pracujících ve strojárnách Kolben a spol. a od místních živnostníků, kteří dle příkladu z jiných jednot pomohli finančními prostředky k tomu, že mohl být vysočanský Sokol založen v roce 1889 a stal se součástí župy Barákovy. Nemalou zásluhu na vznik jednoty ve Vysočanech měly i sousední sokolské jednoty v Libni a v Karlíně. Hned od počátku se do čela jednoty dostali vážení a známí občané Vysočan, což následně mělo vliv na zvyšující se počty členů. Vlastního cvičiště se jednota dočkala v roce 1931. I to přispělo ke zvýšení počtu členů a jednota získala další finanční prostředky pro svůj rozvoj.

Na počátku roku 1938, kdy se situace kolem Československa stále více zhoršovala, zorganizovala župa Baráková „Brannou školu“. Úkolem jejich absolventů bylo v jednotách vytvářet branné komise, které měly sloužit k zabezpečení pořádku v případě očekávané války. Za vysočanskou jednotu touto „školou“ prošel Jaroslav Piskáček i jeho pozdější blízký spolupracovník z doby okupace Jaroslav Smrž.

Vyvrcholení činnosti Sokola ve Vysočanech v době před II. světovou válkou byla účast jednoty na X. všesokolském sletu, který se konal v roce 1938. Vysočanskou jednotu tehdy vedl Jaroslav Piskáček, který byl jejím náčelníkem od roku 1937 a zároveň v té době zastával i funkci zástupce náčelníka v župě Baráková a župního vedoucího prostého tělocviku.

Příchod parašutistů do protektorátu

Na konci prosince roku 1941 jsou do protektorátu při jednom operačním letu vysazeny 3 výsadkové skupiny. U Nehvizd skupina ANTHROPOID, u Senic u Poděbrad skupina SILVER A a u Kasalíček skupina SILVER B. Skupina ANTHROPOID ve složení rtm. Josef Gabčík a rtm. Jan Kubiš ukryla po vysazení svůj operační materiál v zahradní boudě Antonína Sedláčka a vyrazila ráno na svoje záchytné adresy. Bez problémů se uchytila u železničního zaměstnance Václava Stehlíka v Rokycanech, tak v Plzni u penzionovaného policejního komisaře Václava Krále. Díky jeho známému Janu Bejblovi dostávají parašutisté kontakt na Václava Růtu a přemísťují se do Prahy, kde mělo být i jejich vlastní místo působení.

Na adrese u Růtových pobývají oba parašutisté do 5. ledna 1942. Tehdy, alespoň dle Heinze Pannwitze, se u Růtových v bytě náhodně objevil Jan Zelenka-Hajský, jejich soused, aby si u Václava Růty „objednal soupravy poštovních známek“. Růta ho seznámil při této příležitosti s faktem, že má v bytě ukryty parašutisty. Od tohoto data se tak oba parašutisté dostávají do plné péče sokolské odbojové organizace.

Jan Zelenka – Hajský neprodleně informoval o příchodu parašutistů svého známého Václava Nováka. Toho důvěrně znal ze svého působení ve funkci starosty Sokolské župy Krušnohorské-Kukáňovy, neboť v tu dobu Václav Novák v župě vykonával funkci župního náčelníka. Oba pak po záboru československého pohraničí v roce 1938 byli ze svých domovů vyhnáni a nové bydliště našli v Praze.

Václav Novák pak o této skutečnosti řekl Jaroslavovi Piskáčkoví a ten mohl později prohlásit: „Asi někdy v lednu 1942 zjistil jsem od bývalých členů Sokola Nováka a Zelenky, že v protektorátu se zdržují agenti-parašutisté, kteří zde mají provést vojenské úkoly.“ Oslovení Piskáčka pravděpodobně nebylo náhodné. Vysazení parašutistů Josefa Gabčíka a Jana Kubiše proběhlo v Nehvizdech a na tuto větev členské základny župy Barákovy měl kontakt Jaroslav Piskáček.

Václav Novák s Janem Zelenkou dospěli k názoru, že je potřeba do podpory parašutistů zahrnout širší okruh sokolských činovníků. K tomu jim opět pomáhá Jaroslav Piskáček, protože sám seznamuje s uvedenými skutečnostmi Františka Hejla, jak je uvedeno v dochovaném výslechovém protokolu. „V lednu 1942 jsem se dozvěděl od Piskáčka, jehož jsem znal již delší čas, že v protektorátu Čechy a Morava se zdržují agenti-parašutisté, kteří zde mají vyřídit nějaký vojenský úkol.“ Souběžně s Františkem Hejlem je do informace o přítomnosti parašutistů v Praze zasvěcen i Antonín Oktábec. Ten si hned vzal za úkol pozvat na domluvenou schůzku s Novákem a Piskáčkem již do věci zasvěceného Františka Hejla: „Já (Fr. Hejl pozn. autora) sám jsem měl v lednu 1942 telefonický rozhovor s Oktábcem, který mne pozval k poradě. Já jsem navrhl Oktábcovi, jehož jsem znal léta z ještě legálně existujícího Sokola, aby se ta porada konala u mne v kanceláři. Během porady měla být prodiskutována podpora, respektive ubytování agentů-parašutistů. Celkem se na poradě dostavili: Oktábec, Novák, Piskáček a já. Při této poradě jsem se také dozvěděl, že agenti-parašutisté přišli z Londýna.“ Od této schůzky se tedy rozvinula nebyvale velká akce pomoci parašutistům, která byla ukončena až selháním Karla Čurdy z paraskupiny OUT DISTANCE.

Jaroslav Piskáček také Františka Hejla požádal, když. Šli společně z této schůzky „o peníze pro již ubytované agenty-parašutisty“. Já jsem Piskáčkoví vydal obnos 1000.- korun k podpoře agentů-parašutistů a také později jsem mu dal pro stejný účel 1000.- korun. Celkově jsem tedy daroval pro podporu agentů-parašutistů příšlých z Londýna obnos 2000.- korun. Peníze pocházely od Vacína, který mezi tím již zemřel v nějakém koncentračním táboře. Svého času mi ty peníze dal na podporu sokolských rodin v nouzi“

Vše pro parašutisty

Jaroslav Piskáček krátce poté, co navázal kontakt s parašutisty, zapojil do celého dění koncem ledna 1942 svého kolegu ze Sokola Jaroslava Smrže.

Nejdříve však bylo potřeba ještě doléčit zranění rtm. Josefa Gabčíka způsobené při vysazení v Nehvizdech. Proto Jaroslav Piskáček přivedl Josefa Gabčíka k MUDr. Stanislavu Hrubému, jejich rodinnému lékaři: „Někdy v lednu 1942 přivedl ke mně můj starý pacient, Jarka Piskáček, muže, který měl vyvrtnutý palec na levé noze. Ošetřil jsem jej, aniž jsem se na něco ptal.“

Piskáček společně s Novákem se do podpory parašutistů intenzivně zapojili. Byli si ale jasně vědomi, že jen jejich síly k podpoře obou parašutistů nestačí. Všechno v té době od potravin po oblečení bylo na lístky. Proto do okruhu podporovatelů bylo potřeba zapojit širší okruh lidí. Václav Novák proto zamířil na Mělník, kde mohl aktivovat místní sokolské činovníky.

Jaroslav Piskáček se naopak v lednu roku 1942 vypravil do Neratovic. Zde dobře znal místního župního starostu obce sokolské Jaroslava Řepu. Ten však byl již 8. října 1941 v rámci „akce Sokol“ zatčen. Proto se pravděpodobně přes jeho dceru Jaroslavu, obrátil na jejího manžela Václava Šulce, který kolem

Legalizace pobytu

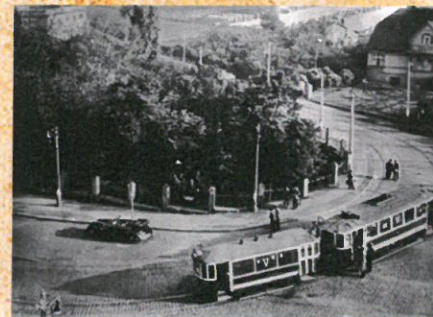
Současně s materiálním zabezpečením života parašutistů bylo překročeno k legalizaci jejich pobytu v protektorátu. O to se význačně zasloužil MUDr. Stanislav Hrubý. „Začátkem února přišel Piskáček...“ že má v ochraně dva parašutisty z Anglie, kteří mají velká posláná, že je tudíž zapotřebí se o ně postarat. Občanské legitimace měli, pročež jsem radil k zaopatření pracovních knížek, aby byli dostatečně kryti. Doporučil jsem obrátit se na někoho ze známých v Okresní nemocenské pojistovně v Praze II, Švehlovo náměstí. Nyní víme, že to byli soudruzi Falta a Minif, kteří ochotně obstarali pracovní knížky pro všechny parašutisty... Když koncem února byly pracovní knížky pro ony dva mládence vystaveny, přivedl je Jarka Piskáček ke mně do ordinace, kde jsem dal oběma falešné nemocenské legitimace jako práce neschopné. Prvního přihlásil jsem na jméno Josef Strnad s diagnózou „vřed na vřanáč-terníku“. Tento bydlel u rodiny Khodlových ve Vysočanech, Waldecká ulice. Druhého jsem přihlásil na jméno František Procházka s diagnózou „zánět žlučníku“. Bydlel rovněž ve Vysočanech a to u rodiny Piskáčkovy v ulici Na břehu. Tato opatření jsem učinil proto, aby se mohli volně pohybovat.“

Nakonec se do řady podporovatelů parašutistů zapojila i matka Antonie Piskáčkové, paní Anna Hrušková. Ta bydlela ve stejné ulici jako manželé Piskáčkoví, ale v číslu 97. Hrušková měla kontakty na členy Červeného kříže a od nich získávala potravinové lístky.

Pozadu nezůstal ani syn manželů Piskáčkových Miroslav. Ten v té době studoval na IV. reálném gymnáziu v Praze VIII v Libni. Shodou okolností do stejného gymnázia docházel syn Jana Zelenky- Hajského Jan Milíč i syn Václava Růty Jiří. Je tedy velmi pravděpodobné, že proud informací od Zelenky Hajského k Jaroslavovi Piskáčkoví a obráceně přicházel i touto cestou.

Atentát

Po vykonání útoku na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha Kubiš opustil místo činu na kole směrem do Libně k bytu rodiny Novákových. Zastavil se až před prodejnou obuvi Baťa na rohu Slavatovy a Primátorské ulice. Zde odložil kolo a přesky odešel k Novákovým. Paní Nováková, když se od něj dozvěděla, že nechal odložené kolo na tomto místě, hned pro něj poslala dceru Jindřišku. Ta kolo odvedla do dvora jejich domu. Mezitím Marie Nováková dala Janu Kubišovi novou košili, protože ta jeho byla na více místech propálená. Ze zraněného oka mu pořád tekla krev. Přestože byl takto velmi nápadný, hned poté co Jindřiška Nováková přivedla kolo do dvora domu, opustil Jan Kubiš byt Novákových. Paní Novákové se ještě zeptal, jak se dostane na Žižkov. Jak však opustil jejich byt, rozmyslel si cíl své cesty a vyrazil k Piskáčkovým do Vysočan. V pozdních odpoledních hodinách asi proto, že uvážil, že zranění oka je vážnějšího charakteru než si myslel, požádal Jaroslava Piskáčka „zda by nezašel za dr. Lyčkou, protože potřebuje ošetřit oko.“ Jaroslav Piskáček však osobně Břetislava Lyčku neznal. Proto se Piskáček vypravil za Augustínem Oktábcem s prosbou, aby zašel za MUDr. Lyčkou a požádal jej o návštěvu ve Vysočanech, kde by mohl Jana Kubiše ošetřit. MUDr. Lyčka se v podvečerních hodinách opravdu k Piskáčkovým dostavil a Kubišovi oko ošetřil.

ATENTÁT na Zastupujícího říšského protektora

Nebyla to však poslední návštěva u Piskáčkových v tento den. V podvečer se dostavili k Piskáčkovým i manželé Novákoví. Ti se s Jaroslavem Piskáčkem přišli domluvit, jakým způsobem z Libně odstraní kolo, které tam zanechal Jan Kubiš. Z jejich jednání pak vzešlo řešení, že syn Miroslav pro toto kolo ještě 27. května došel a předal jej hned jeho majiteli Jaroslavovi Smržovi, od kterého měli kolo parašutisté zapůjčeno.

V den atentátu nastala ještě jedna zatěžkávací zkouška. V noci z 27. na 28. května byla spuštěna policejní akce, která neměla v historii Prahy obdoby. Zmobilizované německé i české policejní jednotky prováděly systematicky kontroly po bytových domech s cílem vypátrat vykonavatele atentátu. Výsledek této monstrózní policejní akce byl chabý a k vypátrání parašutistů nevedl. Noc strávil Jan Kubiš u rodiny Piskáčkových. Hned druhý den se však přesunul do krypty kostela sv. Cyrila a Metoděje v Ressiově ulici.

Zatčení

Z vyhodnocování dosavadních poznatků z vyšetřování atentátu bylo zjištěno, že pomoc parašutistům poskytovaly rodiny, které byly vystěhovány v roce 1938 z československého pohraničí. A tato indicie nakonec vedla k tomu, že byl ve čtvrtek 9. července zatčen Václav Novák i s celou rodinou. Tvrdé podmínky vyšetřování, kterému byla vystavena celá rodina Václava Nováka, vedly k tomu, že 13. července je zatčen Jaroslav Piskáček přímo na svém pracovišti v ČKD. Jeho manželka Antonie byla zatčena týž den doma společně se svojí matkou Annou Hruškovou. Zatknout zbývalo ještě jejich syna Miroslava. Ten byl zatčen až 17. července poté, co gestapo zjistilo, že se nachází ve Stachách na Šumavě. Zde byl zatčen a odvezen k výslechům do Prahy.

Gestapo členy rodiny Piskáčkových podrobilo tvrdým výslechům. Další stopy vyšetřování tak vyústily k tomu, že 14. července byl zatčen i blízký spolupracovník Jaroslava Piskáčka Jaroslav Smrž. Den na to jsou zatčeni Jaroslav Starý a Břetislav Bauman. Václav Khodl byl zatčen 18. července.

Terezín a Mauthausen

Po ukončení vyšetřování byli manželé Piskáčkoví a Anna Hrušková odvezeni do Malé pevnosti Terezín. Nevíme však kdy a zda celá rodina současně. Víme jen, že Jaroslav Piskáček, byl ještě 10. října vyslýchán pracovníkem gestapem. Bylo to již v době, kdy celá rodina byla 5. října 1942 stanným soudem odsouzena k trestu smrti. Rožudek byl vykonán v KT Mauthausen společně s 262. československými vlastenci zapojenými do spolupráce s výsadkovými skupinami ANTHROPOID, SILVER A, INTRANSITIVE A TIN. Antonie Piskáčková byla ranou do týla zavražděna v 9:32. Její matka Anna Hrušková v 11:10. Syn Miroslav v 16:42 a dvě minuty po něm i jeho otec.

Závěr

Jaroslav Piskáček byl velmi významným spolupracovníkem paraskupiny ATHROPOID. Zasloužil se o to, že celý operační ma-